

[S. Rasmussen.]

at Socialdemokratiet og Venstre her havde fundet hinanden, og den ærede Ordfører (Stegger Nielsen) gjorde det samme. Han saa ganske bort fra de Udgifter, som dette Forslag muligvis vilde medføre, fordi man nu var kommet i en saa lykkelig Stilling, at man kunde indgaa et Forlig med Socialdemokratiet. Ja, jeg ved nok, at Venstre i denne Tid ved alle de Forlig, der sluttes med Regeringspartierne, ikke tager meget Hensyn til, hvad det koster, men gennemfører en hel Række Forslag, som vil medføre betydelige Udgifter og maaske endda større Udgifter, end man har beregnet; men jeg forstaa alligevel ikke, at man i en Tid, da der fra alle Sider kræves Nedskæring og Besparelser paa Ministeriernes Budgetter, vil gennemføre et Forslag som dette. Enten det nu gælder 70 000 Kr. eller maaske et større eller mindre Beløb, vil ingen kunne bestride, at dette Forslag vil blive dyrere end den Ordning, vi nu har, og den Ordning, vi nu har, er Folkets store Flertal godt tilfreds med. En ny Ordning er ikke krævet fra Befolkningens Side, den er krævet af en Del Lærere. Jeg forstaa godt, at den ærede Ordfører, som selv er Lærer, gaar i Spidsen for dette Forslag, det kan jeg godt forstaa ud fra et Lærerstandpunkt, men fra Befolkningens Standpunkt er Lovforslaget absolut ikke krævet.

Dette Lovforslag bryder tillige med hævdyndne Traditioner. Enhver kan indse, at Forslaget betyder en Svækkelse af den Indflydelse, som Kirken hidtil har haft paa hele vor Skoles Ordning. Jeg ved godt, at den højtærede Undervisningsminister har udtalt, at Præstens Stilling blev stærkere ved dette Forslag, men jeg forstaa rigtig nok ikke, hvor Styrken skal komme fra; thi det Tilsyn, man her indrømmer Præsten, er et Tilsyn, som svæver i Luften og uden nogen som helst Garanti. Jeg vil ogsaa gerne spørge: Er Præsten pligtig at føre Tilsyn med Religionsundervisningen? Hvor skal han henvende sig? Jeg hørte nok, at den højtærede Undervisningsminister i Gaar sagde, at han kunde henvende sig til Skolekonsulenten, men det staa der intet om i Lovforslaget. Den Beføjelse, den Stilling, man har givet Præsten her, er af en saadan Beskaffenhed, at jeg tror, mange Præster vil sige: Nej, det vil vi helst være fri for, det Tilsyn, vi her har faaet tildelt, for det betyder intet. Udvalgets ærede Ordfører talte her i Gaar om Tone og Aand i Skolen, men jeg maa sige, at her mangler Præsten netop det Instrument, med hvilket

han kan prøve, om Tonen og Aanden er den rigtige, thi han har ingen som helst Beføjelse til ved Aarsproven at gøre sig bekendt med, hvordan Børnene er blevet undervist, ikke en Gang i Religion. Det er vist heller ikke Meningen, at man fra Skolekommissionernes og fra Autoriteternes Side ønsker disse Fag gjort til Eksamensfag, saa man kan prøve, hvilken Undervisning Børnene har faaet paa disse Omraader.

Maa jeg endelig have Lov til at sige om den Amtsprovst, som er foreslaaet, at hvis han skal kunne betyde noget i dette Tilsyn, saa vil han i hvert Tilfælde ikke samtidig kunne gøre Fyldest som Præst og som Provst. Som Følge deraf forudser jeg, at der til Kirkeministeriet vil indgaa Begæringer om, at Provsten maa faa en Medhjælper. Jeg mener derfor, det havde været rigtigt, om man, inden man foretog et saadant Skridt, havde spurgt Kirkeministeren og Kirkeministeriet, hvad man vilde sige hertil. En saadan Provst faar i Virkeligheden, hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa i Gaar, en ganske mærkelig Stilling.

Endelig gentager jeg, hvad jeg sagde i Gaar: ved denne Lovgivning stiller man paa en mærkelig Maade København og Sønderjylland i Modsætning til det øvrige Land med Hensyn til det kirkelige Tilsyn. Det ønsker vi ikke at være med til, og derfor slutter jeg med at sige, at jeg anbefaler at stemme imod det foreliggende Lovforslag.

Undervisningsministeren (*Borghjerg*):

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) forsøgte i Dag at holde den Tale om igen, som han, efter hvad han nu selv sagde, *søgte* at holde i Gaar. Jeg overlader ganske til Tingets ærede Medlemmer at afgøre, om Forsøget i Dag faldt bedre ud, end det gjorde i Gaar.

Hvad Provsten angaar, mente det ærede Medlem, at han burde have en Medhjælper. Hvis det ærede Medlem har læst Flertalsforslaget bedre, end han har læst sit eget Forslag — for det viste sig i Gaar, at han ikke kendte det, han refererede det fuldkommen forkert paa et meget væsentligt Punkt —, vil han vide, at der er sørget for, at der kan tillægges Provsten et Honorar, og hvad Forhandlingen med Kirkeministeriet angaar, kan jeg oplyse, at den højtærede Kirkeminister er ganske enig med mig og ganske billiger dette Forslag.

Saa spurgte det ærede Medlem, om Præsten, der skal føre Tilsyn med Religions-